

740.

TAM NAD WISŁĄ

Tam nad Wisły doliną, siedziała dziewczyna,/bis
była piękna jak różowy kwiat.

Kwiaty i róże zbierała co dzień,/bis

Wiła wianki , rzucała je do falującej wody,
wiła wianki , rzucała je do wody./bis

A gdy ona nad Wisłą swe wianki wiła,/bis
przyszedł do niej harcerzyk młody.

Miła, ach miła, chodź ze mną we świat!/bis

I udała się z tym wiernym harcerzem we świat,
i udała się z tym wiernym we świat./bis